

РЕШЕНИЕ

№ 554

гр. К., 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Й.Б.П.

при участието на секретаря Х.К.К.

като разгледа докладваното от Й.Б.П. Гражданско дело № 20215510102149 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.200, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Ищцата твърди, че по силата на трудов договор №03/15.07.2015 г. сключен между нея и община К. е работила като д. в Д.д.я. №* “****“. На 15.07.2020 г., около 16:30 часа е изпълнявала трудовите си задължения - обгрижване на деца до 3- годишна възраст на обичайното си работно място в двора на детското заведение. Една от групите деца, била изведена на двора, когато едно от децата се отделило от групата и побягнало, а тя тръгнала след него, за да го прибере. Тичайки след детето, изведнъж усетила много силна болка в крака и пукване в петата. Същият ден, била приета за лечение в Отделение по ортопедия и травматология на МЛАБ - Медицински комплекс “****” ЕООД - клон С., където ѝ направили рентгенови и микробиологични изследвания, консултации с кардиолог и анестезиолог и поставена диагноза: Счупване на петна кост, закрито. Била извършва операция по открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, поставили ѝ два канюлирани винта с шайби, а на 20.07.2020 г. изписана с предписания за провеждане на антибиотична и анти тромботична терапия и терапия с болкоуспокояващи средства, смяна на превръзките на три дни. При зарастването на оперативната рана настъпили усложнения. Испитвала силни болки за много продължителен период от време в травмирания крак, поради което отново постъпила в болница на 17.12.2020 г. - Отделение по ортопедична, реконструктивна и ендоскопска хирургия към МБАЛ “****” ЕООД в гр.С.. Направени били микробиологични, клинични и рентгенови изследвания, консултации с анестезиолог и кардиолог и поставена диагноза: Инфекция и възпалителна реакция, дължащи се на вътрешно фиксиращо устройство. Извършена била операция по отстраняване на имплантираните уреди от тарзални и метатарзални кости и проведена антибиотична и анти тромботична терапия и терапия с болкоуспокояващи средства. На 22.12.2020 г. била изписана и отново предписана антибиотична терапия и превръзки. Поради продължаващите болки, незарастване и секречия от раната на 18.01.2021 г. отново била приета за лечение в УМБАЛСМ “****” ЕАД в гр.С., **** ****, където извършили лабораторни, биохимични и рентгенови изследвания, консултация с интернист и

анестезиолог, и поставена диагноза: Остеитис калканеи син. След провеждането на антибактериална терапия, била извършена операция под обща анестезия по отстраняване на некротизирала тъкан и изписана на 23.02.2021 г. с препоръки за извършването на превръзки. На 18.05.2021 г. била приета в МБАЛ „*****“ ООД в гр.****, в *****. Извършени били лабораторни и рентгенови изследвания, направени били консултации с терапевт и анестезиолог, проведена антикоагулантна, аналгетична и антибиотична терапия, както и операция по радикално отстраняване на част от костта. Изписана била на 18.05.2021 г. с предписана терапия - антитромботична и антибиотична и превръзки през 3 дни. С Експертно решение на ТЕЛК №0547/23.04.2021г. и определили трайно намалена работоспособност - 75 % и към настоящия момент продължавала да изпитва болка, загубена била функцията на левия крак, не можела да ходи и да работи, не можела да пазарува и да домакинства, не тъй като не можела да се обслужва самостоятелно имала нужда от чужда помощ за извършването на ежедневни дейности. Нарушен бил целият ѝ режим на живот, продължавала да изпитва негативни последици от злополуката. Болките в областта продължавали, което налагало се да приема болкоуспокояващи средства и да спазва много ограничителен режим на движение. При повторното ѝ постъпване в болница - на 17.12.2020 г. ѝ установили заболяване ******, за което преди злополуката нямала симптоми като появата му се намирала в причинно - следствена връзка с настъпилите усложнения от травмата - инфекция, натрупването на физическо и емоционално напрежение, хронични наранявания, претърпени от операции. За настъпилата злополука в ТП - НОИ, гр.С. била подадена декларация №1/16.07.2020 г. и издадено Разпореждане №57/22.07.2020 г., с което злополуката се приемала за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО - станала през време и във връзка с извършената работа. Съгласно чл.200, ал.1 КТ работодателят отговарял имуществено за претърпените от работника вреди, които са в причинна връзка с настъпила трудова злополука. Отговорността на работодателя била обективна, безвиновна, независимо от това, дали негов орган или друг работник имат вина за настъпването на вредите. Ето защо, съгласно разпоредбите на КТ, ответникът следвало да ѝ плати обезщетение за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и неудобства, вследствие претърпяната трудова злополука на 15.07.2020 г. Преди трудовата злополука, била в отлично здравословно състояние, работоспособна, дейна и енергична, но след инцидента, за дълго време била лишена от обичайния си динамичен начин на живот и възможност за издръжка на себе си и на семейството си. Наложили се многобройни операции, всяка от които съпроводена с голяма болка. Наложило се да приема различни и в големи количества лекарства, което довело до нарушение на общото ѝ здравословно състояние, в момента недобро. Настъпилите при злополуката травми и усложнения и дълбоко психическо и емоционално разстройство. Предявения иск бил съобразен от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително търпените от нея болки и страдания, а от друга страна със съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид. В хода на делото, на основание чл.214 от ГПК, е допуснато увеличение на размера на предявения иск. Моли съда да постанови решение, в което да осъди ответника Д.д.я. №* “*****“ с адрес гр.К., ул.“*****“ №**, да заплати на С. Ю. Р. - Ч. обезщетение за неимуществени

вреди в размер на **** лева, изразяващи се в претърпени болки, страдания, неудобства, дискомфорт и трайно необратимо увреждане, причинени от травматичното увреждане: счупване на петна кост закрито, инфекция и възпалителна реакция, дължащи се на вътрешно фиксиращо устройство, остеоитис калканеи син, *****, остеомиелитис калканеи дextrа, вследствие на трудова злополука на 15.07.2020 г., ведно със законна лихва върху сумата от датата на увреждането -15.07.2020 г. до окончателното изплащане. Претендира съдебни разноски.

В отговор на исковата молба, подаден в срока по чл.131 от ГПК ответникът оспорва изложените в исковата молба правни и фактически твърдения. Оспорва иска по основание и размер като прекомерно завишен в сравнение със сходни случаи. Твърди, че за настъпилата злополука не е отговорен работодателя, а изключително ищцата, че работодателят не следвало да носи отговорност за усложненията, настъпили в здравословното ѝ състояние след първата интервенция, тъй като те били резултат от неправилно лечение, за което отговорност носело съответното лечебно заведение. Оспорва, че ищцата е получила заболяването ***** и че то е в причинно-следствена връзка със злополуката. Оспорва, че в резултат на злополуката ищцата към настоящия момент е в лошо общо здравословно състояние и че е лишена от възможността за пълноценен трудов и социален живот и не можела да поддържа начина си на живот, който е водила преди злополуката. Твърди, че преди инцидента, здравословното състояние на ищцата не било много добро, както и че са били налице придружаващи заболявания, улеснили и/или обуславящи настъпването на травматичното увреждане, в т.ч. заболявания на опорнодвигателния апарат и общо влошаване на костната структура и плътност. На основание чл.201 от КТ прави възражение за съпричиняване като твърди, че ищцата е допринесла в изключително голяма степен за настъпването ѝ, нарушавайки Правилника за вътрешния трудов ред на детското заведение и вменените ѝ с длъжностната характеристика задължения и че е действала без да се съобрази с общо-физическото си състояние и при неправилна преценка на ситуацията. Степента на съпричиняването счита, че е в размер на 90%. Претендира съдебни разноски.

От събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност съдът приема за установено следното:

Не е спорно, а и от представените по делото завеР. копия на трудов договор №03/15.07.2015 г. и Допълнително споразумение от 27.02.2020 г. към трудов договор №03/15.07.2015 г. се установява, че ищцата С. Р. Ч. е работила по трудово правоотношение в ДДЯ №* **** гр.К. на длъжност "д.". Представено е заверено копие на длъжностна характеристика на длъжността "д.", подписана от ищцата, в раздел I, на която са посочени основните длъжностни задължения сред които: преди извеждане на децата на двора за игра или разходка почиства тревата и площта около уредите, прави оглед на детската площадка за стъкла, камъни, остри предмети диворастващи гъби и други неща, представляващи опасност за здравето на децата /т.16/; придружава децата при престоя им на открито заедно с медицинската сестра; а в раздел II- основните отговорности, присъщи за длъжността като съгласно т.1. Носи отговорност за живота и здравето на децата.

Не се спори, а и от приетите по делото завеР. копия на Декларация №1 от

16.07.2020 г. за трудова злополука и протокол №1/16.07.2020 г. се установява, че на 15.07.2020 г. в 16:30 часа, в двора на детското заведение в гр.К., на ул. „*****“ №**, при тичане след дете ищцата на длъжност „д.“ получава нараняване в областта на петата на ляв крак. В т.10 на протокола, явяващ се Приложение към чл.2, ал.3 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки, с назначена комисия в състав: Р.Т.Т. – Директор, М.Х. – ЗАС и С. П. – **** е отбелязано, че няма нарушения на нормативни актове и няма лица, допуснали нарушенията. С разпореждане №57/22.07.2020 г. на ТП – С. НОИ, на основание чл.60, ал.1 от КСО декларираната злополука от осигурителя Д.я. №* „*****“ гр.К., станала със С. Ю. Р., с ЕГН-*****, на 15.07.2020 г. е приета за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО, като е прието, че злополуката е станала през време и във връзка с извършваната работа- при полагане на грижи за деца в двора в детската градина, пострадалата тича след дете, усуква глезена си, вследствие на което получава закрыта фрактура на ходило на ляв крак.

Представен е Правилник за вътрешния трудов ред в Д.д.я. №* „*****“ ведно със списък на служителите от ДДЯ №*, под №11, в който срещу С. Р. е положен подпис на 03.02.2020 г., че е запозната с правилника като в Раздел 2: Организация на работата в детската ясла са посочени: в т.3- че ръководството и организацията за цялостната работа в група е на медицинската сестра; в т.4- отговорностите на д.та.

Приети са завеР. копия на Епикриза ИЗ №3025 на Отделение по ортопедия и травматология към МЛАБ - Медицински комплекс „*****“ ЕООД - клон С.; Епикриза ИЗ №**726 на Отделение по ортопедична, реконструктивна и ендоскопска хирургия към МБАЛ „****“ ЕООД - С.; Епикриза ИЗ №4322 на **** към УМБАЛСМ „*****“ ЕАД - гр.С.; епикриза ИЗ №**80 на **** към МБАЛ „*****“ ООД - гр.****, както и завеР. копия на болничен лист №Е20181439370, болничен лист №Е20167586506, болничен лист №Е20167586639, болничен лист №Е20178274431.

съгласно Експертно решение №0547/23.04.2021 г. на ТЕЛК, УМБАЛ „*****“ гр.С. и Експертно решение №91033/06.04.2022 г. на ТЕЛК при УМБАЛ „*****“ гр.С., на С. Ю. Р. – Ч., професия-д. е преосвидетелствана и е определена 75% трайно намалена работоспособност за една година, поради общо заболяване: Инфекция и възпалителна реакция, дължаща се на върешно фиксиращо устройство /с всякаква локализация/; с водеща диагноза: Инфекция и възпалителна реакция, дължаща се на върешно фиксиращо устройство /с всякаква локализация/.

В показанията си свидетеля С. Б. П., на длъжност „*****“ сочи, че на 15.07.2020г. с ищцата били втора смяна. След следобедната закуска, тя и д.та С. Ч. извели групата си навън, на терасата. Ищцата се върнала да вземе столчета и да отвори прозореца. С излизането на другата група, колежката й Н. Т. й казала, че дете от групата им слиза по стълбите. Ищцата минала зад нея и слязла по стъпалата, за да догони детето *** /на две години и половина/, хиперактивно, което тичало по алеята в двора, а след нея хукнала и д.та на другата група. Видяла как ищцата, слизайки по стъпалата, на метър и половина приклеknала, казала, че нещо й изпукало в крака и има силна болка, отказала да извикат Бърза помощ, обадила се на съпруга си, който дошъл и заедно с него тръгнали. Извеждането на децата извън помещенията било по

определен начин, регламентиран със заповеди на директора на яслата. Групата ѝ се състояла от 17-20 деца. В деня на злополуката децата били доста. Имало заповед на Директора да работят в помещенията с медицински чехли. Ищцата имала проблеми с кокалчето на крака и била обува с подходящи за нея чехли. За децата отговаряла медицинската сестрата, а д.та като помощник-възпитател ѝ помагала. Инициативата да отиде да върне детето била на ищцата. Тръгнали след детето, за да предотвратят излизането му от района на яслата, защото в тази част на двора е централният изход, който бил отключен от 16:00 часа за родителите. От ищцата знаела за травмата, както и за направената ѝ в гр.С. операция. Два месеца след операцията правела ежедневни превръзки на ищцата. Раната била отворена, затова я обработвала с медикаменти по предписание на лекуващия лекар. От м.декември 2021г. не е виждала ищцата.

Свидетелката Н. Г. Т. заявява, че на 15.07.2020г., към 16:00 часа, извела децата на терасата и видяла, че едно дете от групата на С. П., слизало по стълбите надолу, към двора. Извикала на П. и видяла как ищцата изтичала надолу по стълбите и на метър от тях чула, че изохкала и се хванала за крака. Детето било на 2-3 метра преди ищцата, когато го хванала д.та на нейната група. Служителите излизали навън със собствени обувки, а вътре работели с бели медицински чехли.

В показанията на свидетелят Т.Н. Ч. сочи, че лятото на 2020 г. С. ѝ звъннала по телефона за да вземе детето ѝ от яслата, тъй като си счупила крака. Когато отишли със съпруга си в яслата, ищцата била в колата на мъжа си, с вдигнат на седалката крак и плачела. Взела племенника си, а ищцата и съпругът ѝ отишли да търсят медицинска помощ в гр.С.. Ищцата била оперирана и изписана от болницата след седмица. Кракът ѝ бил гипсиран около месец, ходела с патерици, а мъжът ѝ гледал детето и вършел всичко останало в домакинството. Ищцата претърпяла втора операция, при която била премахната пластина. При една от превръзките, които правела колежка на ищцата, видяла раната на крака ѝ. На ищцата били направени общо пет операции, с различни интервенции. Сложено било специфично лекарство и ходела на превръзки в гр.****. След злополуката ищцата ползвала помощни средства- патерици и бастун, оплаквала се от болки и, че не може да спи, че не може да се грижи пълноценно за детето си, което осиновила преди година и половина, че не може да се оправи кракът ѝ, че изпитва страх и безпокойство от това, което ѝ предстои, че синът ѝ **** на пет години се срамувал, че била в този вид. В грижите за домакинството и за детето помагала на ищцата. С. ѝ казала, че петата ѝ “заседнала на някакво ръбче на някаква шахта и отрязало петата“ и че шахтата вече била оправена. Присъствала на разговор, при който детето попитало ищцата дали всички майки са болни.

Свидетелката *** **ова *** сочи, че като пенсионирана **** била потърсена от ищцата след втората ѝ операция. Цялото лято на 2021 г. правела на ищцата превръзки в един от почивните дни. Раната на крака ѝ била брутална, леко отворена, с конусообразна форма. Докато я обработвала крака чрез впръскване няколко пъти на левокаин ищцата изпитвала неистова болка и през цялото време плачела, скимтяла. Имало период, когато раната започнала да се затваря, но по настояване на ортопед, направили бактериално

изследване в гр.С. и тъй като се установила бактерия, започнало се отново почистване на раната с впръскване в нея на гентамицин и превръзка. По препоръка на ортопеди ползвали и други лекарства. От ищцата знаела за четири операции, че след последната е изписано лекарство като броеница, което се поставяло в тялото, че лекарят държал той да прави превръзките и че лекарите ѝ казали да не стъпва на крака си. Ищцата ѝ споделила, че не може да тича след детето с патерицата и бастуна, че не може да го извежда, че детето я питало, дали ще стане някога като всички останали майки, че не вижда изход, че се притеснява и за детето, защото не можела да се справя пълноценно като майка. Преди инцидента ищцата се грижела за детето. В момента тя ползвала помощни средства, била срината и плачлива.

Съгласно показанията си свидетелката *** ***, на следващия ден след злополуката, нейна колежка ѝ казала, че С. Ч. тръгнала да тича след едно от децата, спънала се в капака на шахтата, която била издадена нагоре и останала там. Твърди, че самата настилка била лоша, плочните стари, изпочупени, нестабилни, клатещи се. Шахтата се намирала в западната част на алеята. Капакът бил голям, циментен, релефен, правоъгълен и имал дръжка. Западната алея водела до западния вход-изход, от който се влизало и излизало на улицата. Няколко месеца след инцидента, шахтата била циментирана, а по-късно бил направен и ремонт на терасите и цялата площ на алеите. Според длъжностната ѝ характеристика трябвало да почистват и оглеждат цялата площ вътре в двора на яслата -пясъчници, градинки, както и да почистват алеите. Заявява, че не е докладвала на директора за капака на шахтата.

По реда на чл.176 от ГПК, директорът на ответната Д.я. обяснява, че след злополуката на 15.07.2020 г.е правен ремонт, който се състоял в подмяна на плочките на всички алеи в двора на яслата, направени нови детски площадки и нова настилка на терасите на първия етаж.

По делото е назначена съдебно-медицинска експертиза, с депозирано заключение, неоспорено от страните, което съдът възприема като компетентно и добросъвестно изготвено. Съгласно заключението и поясненията на в.л. в о.з. следствие на злополуката С. Р. получила: коса фрактура на петната кост с ретракционна дислокация на краниалния фрагмент. Счупването на петната кост, което не е многофрагментно и се лекува оперативно с открита репозиция и метална остеосинтеза е с период на възстановяване 4-5 месеца. Периодът на възстановяване е във всички случаи по-дълъг от 30 дни и се характеризира с трайно затруднение на движенията на десния долен крайник. В конкретния случай периодът на възстановяване е много по-дълъг, поради появила се непоносимост към чуждото/металното остеосинтезно средство /усложнение/. По тази причина няколкократно са провеждани оперативни лечения, целящи премахване на причината, а след това и отстраняване на възпалената костна субстанция. Възпалението на костта се лекува много бавно, с много дълги антибиотични курсове и не винаги е успешно. Към датата на издаване на експертното решение на ТЕЛК /23.04.21 г./ инфекцията на петната кост е активна. При личния преглед на ищцата, кожният дефект не е покрит, кракът превързан с мазева превръзка и можело да се заключи, че усложнението на фрактурата - костната инфекция не е преодоляна /20 месеца след травмата/. Фрактурата на петната кост на

ищцата е лекувана оперативно, с кръвна репозиция и метална остеосинтеза с 2 канюлирани винта с шайби. Поради развитие на локална мекотъканна, а в последствие и костна инфекция са последвали още четири операции в три различни болници. Инфекцията е забавила костното срастване и е попречила на провеждането на рехабилитация. Нормалният период на възстановяване след счупване на петна кост, лекувана оперативно и с последваща рехабилитация е около 4-5 месеца. При настъпване на възпалителни усложнения с мекотъканен и твърд костен характер, както е в конкретния случай лечението може да продължи за неопределено време напред. По горе описани възпалителни усложнения, които са се получили по време на лечебния процес на фрактурата на петата са довели до неколнократни оперативни интервенции. След всяка от тях е имало продължителни периоди с ползване на две помощни средства без да се натоварва оперирания крак, който от своя страна е бил постоянно с превръзка. Това е водело до невъзможност за самообслужване и ищцата е имала нужда от чужда помощ. Усложнението е попречило и на своевременното провеждане на рехабилитация и до общо забавяне на възстановителния процес. Ищцата С. Р. е с незавършено лечение на фрактурата на лявата ѝ пета, с продължаващи периодични оперативни интервенции. Лечението не е завършено и не може да даде отговор до кога ще продължи. Причината за появата на ***** е неизвестна. **** може да се задълбочи поради преживените стресови ситуации, но той не се влияе от инфекциозните компоненти на фрактурата. Остеомиелитът е тежко и трудно лечимо заболяване. Костната инфекция е възможна да се възбуди отново дори и след период от няколко години. Усложнението - стеомииелит е инфектно възпаление на костта, което е настъпило, е следствие на предадена инфекция в резултат на оперативното лечение, но уточнява, че много вероятно може да бъде и поради непоносимост на метала поставен при първата операция. Остеомиелитът може да се прояви след 5-6 месеца. Инфекцията съпровожда живота на пациента. При травмата от счупването, болката е много силна през първите 48 часа, а в последствие има затихващ период. При оперативното лечение-болката е много силна през първите 2-3 денонощия. В следващите периоди, когато е във върхова секреция, петата е също болезнена. В такива периоди, се използват силни обезболяващи средства. Първичната глаукома- повишено очно налягане няма връзка със счупването. Инфектираната кост няма връзка с хипофункцията на щитовидната жлеза. Травмата-счупване на петна кост може да се получи при неравности на хоризонтален терен, поради високо енергиен удар в ръб.

По делото е допусната съдебно-психологична експертиза, с депозирано заключение, неоспорено от страните, което съдът възприема като компетентно и добросъвестно изготвено. Съгласно заключението трудовата злополука на 15.07.2020 г. е предизвикала значителна промяна в живота на С. Р.. Нарушен е психичният баланс, пълноценното личностово, трудово и социално функциониране, което обуславя разстройство в адаптацията. Продължителният период на боледуване, поредицата от медицински интервенции и преживените болки и страдания, водят до трайна личностова промяна, изразяваща се в продължителен и различен от преди начин на живот. При ищцата разстройството в адаптацията е продължило около 6

месеца и е прераснало в трайна личностова промяна, тъй като физическото състояние не се е подобрило, следвали една след друга медицински интервенции, които променили изцяло начина ѝ на живот. Това ѝ състоянието е продължило повече от една година и не се очаква настъпване на обратен развой.

От така установеното съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.200, ал.1 от КТ за вреди от трудова злополука, които са причинили временна нетрудоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено, независимо от това дали негов орган или служител има вина за настъпването им. За да възникне имуществена отговорност на работодателя за обезщетяване на причинените на пострадал от трудова злополука работник или служител неимуществени вреди, трябва да бъдат установени следните материални предпоставки: трудова злополука; вреда, водеща до неблагоприятни последици – болки и страдания и причинно-следствена връзка между злополуката и причинените вреди, т.е. причинените болки и страдания да са закономерна, естествена последица от злополуката, която е настъпила през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието. Имуществената отговорност на работодателя за обезвреда възниква независимо от обстоятелството дали той самият, негов орган или друг негов работник или служител е виновен за увреждането – арг. чл.200, ал.2 от КТ. В този смисъл отговорността на работодателя по чл.200, ал.1 от КТ е обективна, поради което дори и при виновно поведение от страна на пострадалия – при небрежност, работодателят следва да го обезвреди. Работодателската имуществена отговорност би отпаднала само при умишлено самонараняване, но не и при действие при самонадеяност /т.нар. съзнавана непредпазливост/. Дори и при съпричиняване на вредоносния резултат при тази форма на вината /груба небрежност/ отговорността на работодателя може само да бъде намалена.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че ищцата е полагала труд по трудово правоотношение при ответника на длъжността “д. “. Именно при осъществяване на своите трудови функции на “д. “, на 15.07.2020 г. около 16:30 часа, тичайки след едно дете, отклонило се от групата на терасата, за да го прибере, ищцата е претърпяла злополука – счупване на петна кост на алеята на двора. Тази злополука е призната за трудова по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО, за което е постановен нарочен акт – влязло в сила разпореждане, издадено от компетентен орган при ТП на НОИ-С.. Фактът на претърпяване на злополуката, както и последвалите болки, страдания и неудобства се доказват от събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства. Налице е и причинно-следствена връзка между претърпените от ищцата вреди и настъпилата трудова злополука, довела до счупване на петната кост-закрито, което е причинило трайно затруднение на движенията на левия крак. От доказателствата по делото в т.ч. СМЕ се установи, че на ищцата е било проведено лечение- оперативна интервенция и поставено метално остеосинтезно средство, но поради усложнение на фрактурата- костна инфекция и възпалителна реакция /остеомиелит/ са последвали няколко операции като лечебният период е продължил около 20

месеца след травмата и още не е приключил. От гласни доказателства, които съдът кредитира, тъй като показанията на свидетелите са преки, непосредствени и кореспондиращи със СМЕ и СПЕ се установява, че след злополуката и последвалите оперативни интервенции ищцата е претърпяла и търпи болки и страдания, които са били с по-изразена интензивност в момента на травмата и непосредствено след оперативните намеси. След всяка операция е имало продължителни периоди, през които ищцата е ползвала помощни средства при предвижване /патерици и бастун/, за да не натоварва оперирания крак, който е бил постоянно с превръзки. В личните грижи и в грижите за домакинството и малолетното ѝ дете, помощ са оказвали и оказват трети лица- съпруг и роднини, което е създавало на ищцата значителни неудобства в ежедневието и чувство за непълноценност. Настъпила е и негативна промяна, както във физическото, така и в психо – емоционалното ѝ състояние. В резултат на травмата и последвалото усложнение /остеомиелит/ ищцата е получила разстройство в адаптацията, прераснало в трайна личностнова промяна. Нарушени са както начина ѝ на живот, така и цялостното ѝ личностно и трудово развитие. С оглед на установеното съдът приема, че са налице всички елементи от фактическия състав на чл.200, ал.1 от КТ за ангажиране отговорността на ответника да обезщети ищцата за причинените ѝ следствие на трудовата злополука немуществени вреди- болки, страдания и неудобства. Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за немуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието “справедливост“ по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението /ППВС №4 от 23.12.1968 г. /. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат обемът, характерът и тежестта на уврежданията, обстоятелствата, при които са извършени, интензитетът и продължителността на търпените болки и страдания, физическите и психологически последици за увреждания, преценени в тяхната съвкупност, както и допълнително влошаване състоянието на здравето. Немуществените вреди включват всички онези телесни и психически увреждания на пострадалото лице и претърпените от него болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни физически и емоционални изживявания на лицето и създаващи физически и социален дискомфорт за определен период от време. В случая при определяне размера на обезщетението за немуществени вреди като взе предвид следните правнорелевантни обстоятелства, установени със заключенията на СМЕ, СПЕ и събраните гласни доказателства, а именно: 1.характерът и естеството на полученото от ищцата травматично увреждане; 2.интензитета на претърпените от нея болки и страдания; 3.продължителността на периода на временна неработоспособност на ищцата, причинена от трудовата злополука; 4.начинът на увреждането и обстоятелствата, при които е настъпило; 5.преживените болки, страдания, неудобства, стрес и психо-емоционалното състояние след злополуката; 6.възрастта на ищцата към датата на злополуката; 7.неблагоприятната прогноза за възстановяване, както взе предвид и това, че не е установено по безспорен и категоричен начин развито усложнение на фрактурата /остеомиелит/ да се дължи на некачествено лечение, на поведение на ищцата или на некачествено

медицинско изделие, съдът намира, че справедливо по смисъла на чл.52 от ЗЗД се явява обезщетение в размер на **** лв. за обезвреда на причинените на ищцата неимуществени вреди.

Съгласно разпоредбата на чл.201, ал.2 от КТ отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. Грубата небрежност представлява неполагане на грижата, която би положил и най-небрежният работник, зает със съответната дейност, при подобни условия. Става въпрос за липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила за работа и безопасност. Степента се определя от обективното съотношение на допринасянето за трудовата злополука с оглед на всички конкретни факти и обстоятелства, които са всъщност и критериите за намаляване на обезщетението. Следователно грубата небрежност на пострадалия е предпоставка за компенсация на вината, но критерий при определяне на процента на съпричиняване е конкретният принос на увредения. В този смисъл, колкото повече едно лице е допринесло за настъпването на вредата, толкова по-голямо трябва да е неговото участие в обезщетяването ѝ. / в т.см. решение №54/24.03.2016 г. по гр.д.№ 3804/2015 г. на ВКС, решение №252/30.09.2016 г. по гр.д.№1364/2016 г. на ВКС, решение №**5/04.05.2016 г. по гр.д.№4417/2015 г. на ВКС, решение №140/24.07.2013г. по гр.д.№1328/2012г. на ВКС, III г.о., решение №79/27.02.2012 г. по гр.д. №673/2011г. на ВКС, IV г.о., решение №291/11.07.2012г. по гр.д.№951/2011г. на ВКС, IV г.о., решение №25/16.02.2016 г. по гр.д.№3233/2015 г. на ВКС, III г.о. и др./. Изводът за наличие на съпричиняване от страна на пострадалия работник следва да се основава на доказани по безсъмнен начин факти. Изводът за съпричиняване не може да почива на предположения, нито може да се обоснове само с допуснати от него нарушения на правилата за безопасност- работникът е допуснал груба небрежност само в случаите, когато поведението му съставлява тежко нарушаване на задължението да положи дължимата грижа при изпълнение на работата и това нарушение е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите травматични увреждания /решение №94 от 29.05.2019 г. по гр.д.№ 2649/2018 г. на ВКС, IV г.о./. В случая, при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и цялостна оценка на конкретната фактическа обстановка при настъпване на трудовата злополука на 15.07.2020 г., съдът приема, че не е доказано твърдението на ответника, че с поведението си ищцата е съпричинила вредоносния резултат при допуснатата груба небрежност. Не се установи, към момента на злополуката, ищцата да се е отклонила от изпълняваните от нея трудови задължения или да е нарушила конкретно правило за безопасност, което поведение да има отношение към настъпването на вредоносния резултат поради което съдът счита, че не е налице основание за намаляване на дължимото обезщетение по чл.201, ал.2 от КТ. Исковата претенция е основателна за сумата **** лв., а в частта за горницата до претендираните **** лв. искът следва да бъде отхвърлен. При трудовата злополука работодателят изпада в забава от момента на настъпване на увреждането, като законната лихва е дължима от този момент до окончателното заплащане на главницата- арг. чл.86, ал.1 вр. с чл.84, ал.3 от ЗЗД във вр. с чл.212 от КТ.

По разноските:

Ищцата има право на разноски съгласно чл.78, ал.1 от ГПК. Тя е представлявана в производството от упълномощен адвокат П. К., при условията на чл.38, ал.1, т.3 от ЗА /пълномощно, договор за правна помощ и съдействие и удостоверение за регистрация/ поради което съгласно чл.38, ал.2 от ЗА адвокатът има право на адвокатско възнаграждение определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 от ЗА. Съразмерно на уважената част на иска и приложимия чл.7, ал.2, т.4 и §2а от ДР от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да заплати на адвокат П. К. сумата от **** лв. с ДДС адвокатско възнаграждение за оказаното на ищцата безплатно процесуално представителство по делото.

На основание чл.78, ал.3 и ал.8 от ГПК във вр. с чл.25, ал.2 вр. с ал.1 от НЗПП, в полза на ответника следва да се присъдят направените по делото разноски, в т.ч. юриконсултско възнаграждение, изчислено съразмерно с отхвърлената част от иска, а именно сумата от *** лв.

Върху уважения размер на иска на основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-К. *** лв. държавна такса и *** лв. разноски за експертизи.

Водим от гореизложеното съдът,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д.д.я. №* ****, с адрес гр.К., ул.***** №**, да заплати на С. Ю. Р., с ЕГН-***** от гр.К., ж.к.***** №**, ет.**, ап.**, на основание чл.200, ал.1 от КТ сумата от *** лв., представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди – болки, страдания и неудобства, претърпени от трудова злополука, настъпила на 15.07.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането- 15.07.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска в частта над *** лв. до претендираните 1*** лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА Д.д.я. №* ****, с адрес гр.К., ул.***** №**, да заплати на адвокат П. К.- САК, с адрес на кантората гр.С., ул.***** №*, ап.*, с инд. №BG**** по ДДС, сумата от**** лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение, основание чл.38, ал.2 от ЗА във вр. с чл.78, ал.1 от ГПК за оказано безплатно на С. Ю. Р. процесуално представителство по делото.

ОСЪЖДА С. Ю. Р., с ЕГН-***** от гр.К., ж.к.***** №**, ет.**, ап.**, да заплати на Д.д.я. №* ****, с адрес гр.К., ул.***** №** на основание чл.78, ал.3 от ГПК направените по делото разноски в размер на *** лв.

ОСЪЖДА Д.д.я. №* ****, с адрес гр.К., ул.***** №** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд -К., *** лв. държавна такса и *** лв. разноски за експертизи.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-С., в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____